

CRB-INDEX (\$)

	26-10-10	07-12-10	mutatie
--	----------	----------	---------

CRB-index*	561,98	593,73	5,6%
Aluminium (\$/ton)	2390,00	2305,00	-3,6%
Goud (\$/tr.oz.)	1329,50	1420,00	6,8%
Koffie (\$-cts/lb)	201,75	207,60	2,9%
Koper (\$cts/pond)	386,35	404,40	4,7%
Nikkel (\$/ton)	23230,00	24057,00	3,6%
Olie (\$/vat)	83,45	91,39	9,5%
Suiker (\$cts/lb)	36,67	33,81	-7,8%
Tarwe (\$cts/bushel)	692,00	743,00	7,4%
Zilver (\$/tr.oz.)	23,76	29,86	25,7%

*CRB-index: grondstoffenfuturesindex van het Commodity Research Bureau

nucleaire reactoren operationeel. Daarnaast worden er 59 gebouwd en bestaan er plannen voor 493 bijkomende reactoren. China voert daarbij de ranglijst aan met 153 geplande reactoren, gevolgd door India (60) en Rusland (44). Tussen 2010 en 2025 wil China jaarlijks tien nieuwe kerncentrales openen, die energie moeten opwekken om de economische groei van het land te ondersteunen. China beschikt naar eigen zeggen over voldoende uraniumreserves, maar onafhankelijke experts van de WNA betwisten dit. China heeft de voorbije decennia weinig geïnvesteerd in exploratie naar en ontginning van nieuwe uraniumactiva. Dit komt omdat uranium voor 2005 overvloedig beschikbaar was tegen een lage prijs.

Het is begrijpelijk dat China niet van de daken schreeuwt dat het steeds minder in de eigen uraniumbehoefte zal kunnen voorzien. De Chinezen hebben er namelijk alle belang bij dat de prijs zo laag mogelijk blijft. De recente overeenkomst met Cameco

is overigens maar het topje van de ijsberg. Chinese bedrijven zijn al enkele jaren bezig hun bevoorrading veilig te stellen. Het overheidsbedrijf China National Nuclear Corp. (CNNC) heeft een aparte afdeling gecreëerd, de China Uranium Corp. die als enig doel heeft om overal ter wereld uraniumactiva te verwerven. Het eerder vernoemde CGNPC kocht ook al participaties in mijnen in Kazachstan en Oezbekistan.

Toch is de vraag naar uranium geen uitsluitend Chinese aangelegenheid. Ook India, Zuid-Korea en Rusland zetten volop in op kernenergie, terwijl zelfs in het Westen steeds meer stemmen opgaan om de geplande uitstap uit kernenergie terug te draaien. In de Verenigde Staten wordt voor het eerst sinds 1979 een nieuwe kerncentrale gebouwd.

MARKTEVENWICHT

Uranium is helemaal niet schaars, want in de aardkorst komen uraniumertsen erg veel voor. Alleen is het aantal plaatsen waar het economisch rendabel is om deze ertsen te verwerken tot het eindproduct heel beperkt. Daarnaast is de ontginning vrij duur en stoot deze vaak ook op bezwaren van overheden en milieugroeperingen. Ongeveer 63 procent van het aanbod uit mijnbouw is afkomstig van drie landen: Kazachstan (27% van het aanbod), Canada (20%) en Australië (16%).

Met name de opmars van Kazachstan is opmerkelijk. Sinds 2008 is het land de grootste uraniumproducent ter wereld en dit is te danken aan het succes van de productiemethode 'in situ recovery' (ISR). Bij ISR wordt uranium als het ware uit de poreuze ertsen losgeweekt, wat een erg efficiënte techniek is die lage kosten met zich meebrengt. Vorig jaar werd in Kazachstan 36 miljoen pond uranium geproduceerd via ISR. Dit jaar zal dit cijfer naar schatting toenemen tot 47 miljoen pond. De methode kan echter niet overal ter wereld gebruikt worden. In de meeste landen wordt uranium ontgonnen met behulp van klassieke productiemethodes in ondergrondse mijnen en openluchtmijnen.

De WNA verwacht dat er nog tot 2014 een klein aanbodoverschot zal zijn op de wereldwijde uraniummarkt. Dit komt omdat het secundaire aanbod afkomstig van gerecycled uranium vanaf dan sterk zal afnemen. De overeenkomst waarbij Rusland verkrijgt uranium dat afkomstig is van de ontmanteling van kernwapens uitvoert naar de Verenigde Staten loopt in 2013 af.

Daarna moet het verschil bijgesteld worden door de beschikbare bovengrondse voorraden. Uranium is wegens het potentieel misbruik niet vrij verhandelbaar. Het is om deze reden dat de meeste overheden hun voorraden beschouwen als van strategisch belang. Vanaf 2014 wordt het dus min of meer elk voor zich.

CONSOLIDATIE VERWACHT

Direct investeren in uranium is onmogelijk. Zelfs al was dit toegelaten, wat niet het geval is, dan nog zou dit voor beleggers erg onpraktisch zijn. Intussen noteren er wel uraniumfutures op de Chicago Mercantile Exchange, maar daar zijn tot op heden nog geen afgeleide producten opgeënt die door private investeerders gekocht kunnen worden.

Wel mogelijk is een investering in mijnbouwbedrijven die uranium produceren. Het aantal grote uraniumproducenten is erg klein. Met Cameco, Denison Resources, Paladin Resources, Uranium One en Energy Resources of Australia (ERA) is het lijstje met primaire producenten snel klaar. Verder zijn er mijnbouwbedrijven die uranium als bijproduct ontginnen, zoals Rio Tinto, BHP Billiton en Equinox Minerals. Het Franse Areva is een geïntegreerde energiegroep die ook in de productie van uranium actief is. Daarnaast is er nog een grote groep van kleinere producenten en exploratiebedrijven. De kans is overigens groot dat met de aantrekkende prijzen ook de fusie- en overnameactiviteiten in de sector sterk zullen toenemen. Exploratiebedrijven met bewezen reserves maar zonder kapitaal om deze verder te ontwikkelen, zijn het gedroomde doelwit van grotere bedrijven die reserves willen kopen en hun marktaandeel willen uitbreiden.

Wie zelf geen keuze kan maken, kan het best een tracker kopen. Die heeft als voordeel dat er op een gespreide manier in uraniumgerelateerde bedrijven kan worden geïnvesteerd. De drie bestaande trackers, Market Vectors Nuclear Energy (NLR), Barclays iShares S&P Global Nuclear Energy (NUCL) en PowerShares Global Nuclear Energy (PKN) kregen onlangs het gezelschap van een nieuwkomer, de Global X Uranium ETF (URA). Het speciale aan deze tracker is dat 20 procent van de middelen in marktleider Cameco is geïnvesteerd en de resterende 80 procent in kleinere uraniumbedrijven. ■